

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

12 Vita beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

ne transit in gaudium, dum præsto est, quidquid optatur, & quidquid desideratur abundat: Deus enim est illis gaudium & recreatio; cibus & refectio; potus & inebriatio, deliciae & divitiæ, voluptas & honor atque omnia bona; quæ ita satiantur ut nihil ultrà appetant. *Satiabor, cum apparuerit gloria tua.*

CONSIDERATIO XII.

Vita beatæ æternitatis.

Iusti autem in perpetuum vivent.

Sap. c. 5. 16.

4. Maji.

I. **C**ontraria juxta se posita, magis elucescunt: quare ut vitam illam beatam melius capias, considera prius, *miseram*, quam hîc trahimus vitam, vitam *arumnosam*, vitam *periculosam* & quidem Primò hæc vita, est *vita misera*: quia est vita *caduca*, vita *incerta*, vita *tædiosa*, vita *immunda*, vita *Domina malorum*, regina *superborum*, plena *miseriis & erroribus*, quæ non est vita *dicenda*, sed *mors*; in qua momentis sin-

F 2

gulis

122 *Domus aternitatis. Consideratio*
gulis morimur, per varios mutabilitate
defectus, diversis generibus mortium
omnes enim, siue velimus, siue nolimus
innumeris hisce involvimur miseriis.
Homo natus de muliere, brevi vivens te
pore, repletur multis miseriis, ait Job
14. Etiam illi, qui aut sibi, aut vultu
videntur miseri minimè: si enim hinc
tem suam, quam felicem autumant, pro
nitius inspiciant; haud dubiè invenire
refertam morbis, doloribus, defectibus
mutationibus, revolutionibus, caliditate
& calamitatibus, quibus illi, qui vultu
miseri sunt, videnturque, revera carere
& ex hac parte felicibus illis felicitas
existunt, atque ad emergendum e
miseriis expeditiores: utrobique carere
miseria; quâ caret cœlestis vita.

II. Vita quoque præsens admodum
periculosa est plena laqueis ac decipiis
quamdiu enim hinc vivimus, in multo
cibus ac difficilè superato, periculis
gimus, Deum offendendi; beatitudinem
æternâ excidendi; & in perditionem
tremam, perpetuamque incidendi; atque
bus periculis, nos vitæ beatæ adde

prorsus liberat: ut enim ait S. Augustinus: *Libertas prima, que fuit in paradiso terrestri erat, posse non peccare: libertas secunda longè major est in paradiso cœlesti, non posse peccare.* L. de corrept. & gra. c. 11. ac proinde non posse beatitudine excidere.

III. Vita præsens est etiam *ærumnosa*, tædiis, curis, molestiis, laboribus sudoribusque continuis gravata. *In sudore vultus tui vesceris pane tuo.* Gen. c. 3. 19. quibus omnibus vita beata immunis est. Et tamen quanta est miseria & vecordia nostra, ut non tædeat nos miseræ hujus vitæ; ut illam adhuc amemus; ut ex ea ad patriam, à labore ad requiem, à periculis ad securitatem; ab ærumnis & molestiis ad refocillationem, à miseriis ad beatitudinem transire cunctemur; ut ad vitam illam felicem & jucundam, tam frigidè aspiremus, anhelemus ac contendamus. *Heu mihi quia incolatus meus prolongatus est, multum incola fuit anima mea.* Psal. 119. 5.

Affectus tædii.

O Domine ! *tædet animam meam* *vita mea*, miseræ, periculosa, & rumnosa. *Educ de custodia* [seu carcere] *animam meam, ad consistendum in mini tuo.* Psal. 141. 8. O vita vivens cum Deo, vivens ex Deo, vivens in Deo, vivens de Deo ! Tu nos expectas, tu nos invitans, tu nos desideras : & nos ignoramus te, negligimus te, elongamur à te & moramur venire ad te : bis infeliciter miseriam & miseram vitam istam, miserè amamus, & illam vitam beatam, miserè non amamus. *Tædet, Domine, tædet animam meam vitæ meæ*, aut nondum tædet, oro, ut tædeat animam meam, vitæ hujus temporis, ut anhelat & veniat ad vitam beatæ æternitatis. *Hæc requies mea in seculum sæculi.* Psal. 131. *Quis mihi dabit pennas, sicut colombe, & volabo & requiescam in ea.* Psal. 55.

5. Maji.

I. **O**ppone nunc vitæ præsentis miseriam, vitam futuram, quæ est vita beatæ

beata, amœna, delectabilis & perfecta: ipsa enim continet omne bonum, omne pulchrum, omne amabile, estque omni ex parte perfecta quâ humana, quâ angelica, quâ divina est. Hæc vita agitur in terra viventium. Ibi est fons vitæ jugiter manans & scaturiens; ibi est fluvius vitæ, dulciter fluens; ibi est arbor vitæ, suaviter pascens; sunt ibi germina, flores & fructus vitæ reficientes & oblectantes sine fine. Fons vitæ est Deus Pater, ex quo procedit Filius, qui est vita. Fluvius vitæ, est Spiritus Sanctus, continens aquam salientem in vitam æternam, Arbor vitæ est Christus Dominus, in medio paradisi cœlestis plantatus, reficiens incolas dulcibus fructibus. Flores & fructus vitæ sunt Angeli & homines beati, Deo præbentes saporem & odorem suavitatis.

II. Perpende deinde ipsam vitam cœlestem, quæ est vita beata, vita fortunata, vita gloriosa, vita voluptatis & gratiæ, suavitatis & lætitiæ, benignitatis & gloriæ; ubi requies à labore, jucunditas de novitate, de æternitate securitas. Audi

126 *Domus aeternitatis. Consideratio*
S. Augustinum cum exultatione, & ad-
miratione exclamantem: *O tu vitam*
quam preparavit Deus his qui diligunt
eum! Vita vitalis, vita beata, vita jero-
solymitana, vita tranquilla, vita pulchra, vita
mundana, vita casta, vita sancta. Luce
me tua intendere claritati, delectantur in
bona tua avido corde: quanto plus te con-
fidero; tanto plus amore tui languis.
Med. c. 22.

III. Vita illa est summè *delitiosa*,
læta, *vita amœna*, in qua reperitur
omnis suavitas, omnis jucunditas, omnis
amœnitas, omnis pulchritudo & omnis
dulcedo. Quidquid expedit & quicquid
quid delectat tibi est: omnes videlicet
divitiæ & deliciae, omnis requies & om-
ne solatium. Ibi est jugis tranquillitas
amœna serenitas, æterna prosperitas
jucunda & decora laudatio & plena om-
nium bonorum possessio. Deinde est
vita copiosa, ubi nihil deest videntibus
eum: est *vita suavis*, in qua apparet Do-
minus, suavis universis: est *vita pacifica*
quia in pace factus est locus ejus: est *vita*
felix, in qua sunt omnia bona, in cha-
ritate

ritate perfecta : à qua absunt omnia mala , nec ea unquam timenda : ubi plena scientia in omnibus & per omnia reperitur : ubi summa Dei bonitas facie ad faciem cernitur : ubi lumen illuminans à Sanctis glorificatur : ubi præsens Majestas Divina & sacrosancta Trinitas , coram conspicitur : ubi hoc cibo suavissimo , sine omni defectu , mens intuentium satiatur : ubi gustant & vident semper ; ac gustare & videre semper desiderant ; sed sine anxietate desiderant , & sine fastidio satiantur.

Aspirationes.

O Vita felix ! ô vita terque quaterque beata ! Quando vitam hanc mortalem finiam , ut ad te vitam vitalem & immortalem perveniam ? Ah ! moriar pro te , ut vivam in te ! *O fons vite ! vena aquarum viventium , quando veniam ad aquas dulcedinis tue , de terra deserta , in via & in aquosa ; ut videam virtutem tuam & gloriam tuam , & satiem ex aquis misericordie sitim meam ? Sitio , Domine , fons vite es , satia me . Sitio Do-*

F 5

mine

128 *Domus eternitatis. Consideratio*
mine te Deum vivum. O quando veniam
& apparebo Domine ante faciem tuam
S. Aug. solil. c. 35.

6. *Maji.*

I. **D**Enique perpendendum, quod
ta Beatorum sit perennis ac per
petua. Vita nostra præsens est brevissi
sima, cum vita æterna comparata: quæ
celeriter transit: unde Job queritur
Dies mei velocius transierunt, quam à te
xente tela succiditur. c. 7. 6. Est umbra
tilis: *Quoniam sicut umbra dies nostri*
per terram. Job. c. 8. 9. Est quasi unum
diei: *de mane usque ad vesperam finies*
Isaia c. 38. 12. Est potius continua mor
dendi, quam vita: dum orimur, mor
mur: *Dum adhuc ordiret, succidit*
Isaia l. c. quot momenta vitæ nostræ
fluunt, tot particulis vita nostra extin
guitur, velut in candela & lampade
leum aut sebum, non uno simul momen
to, sed successivis stillulis consumit
tur. O vita fluxa, vita mortalis, & brevissi
sima!

II. At vita beata est longissima, im
per

perpetua : *Iusti autem in perpetuum vivent.* Est vita immortalis, è qua mors ejecta & præcipitata est in æternum. Est vita indeficiens, in qua nec defectus, nec senectus, nec morbus, nec mors : sed copia, juvenus, sanitas perennis, gloria solennis, lætitia sempiterna, solennitas continua. *Non senescunt, non tabescent, non putrescent amplius ; perpetua sanitas, felix æternitas, beatitudinis illius sufficientiam confirmabunt.* Ait S. Cyprianus ad Demetriadem.

III. O qualis erit illa vita ! In qua, ut ait S. Basilus in Psal. 44. *Non nox, non somnus mortis imago, non cibum aut potus, humana infirmitatis præsidia, non morbus, non dolor, aut medicina, non judicia, non Mercatus, non artes, non pecunia malorum origo, bellorum materia, inimicitia radix, in regione viventium, non morientium ob peccatum, sed vitam æternam viventium in Christo Jesu Domino nostro.* O qualis erit illa vita ! Vita carens morte, vacans fine, cui nulla tempora succedunt per ævum ; ubi continuus sine nocte dies, nescit habere tempus, ignorat occasum:

130 *Domus aeternitatis. Consideratio*
ubi victoriosi athletæ Angelorum cele-
ris societati, sine cessatione jubila-
triumphant, & Deo cantant canticum
canticis Sion: *Nobile perpetuâ caput
plectente coronâ.*

Affectus spei.

Spero Domine, vitam æternam, immo-
talem, indeficientem: atque ut
*rem tua omnipotentia erigit, tua
bonitas firmat, tua promissio roborat,*
*fili merita confirmant, in te Domine spero
vi non confundar in aeternum.* S. Bern.
in ps. qui habit. Spero itaque & con-
do in te: & vitam hanc umbratilem
bens deseram; ut ad vitam perpetuam
tò perveniam. O vita ignara mortis,
nescia tristitiæ, vita sine labe, vita sine
anxietate, sine corruptione, sine pertur-
batione, sine mutatione! Ex hac terra
morientium suspiro ad te, spero te, & ex-
do videre bona Domini in terra viventium
Psal. 26. 13. Terra autem viventium coe-
lum est. *Placebo Domino in regione viven-*
rum. Psal. 114. 9.

CON